

Najvyšší
Slovenskej republiky

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bialončíka a sudcov JUDr. Jozefa K a n d e r u a JUDr. Petra To t h a na verejnom zasadnutí v Bratislave dňa 14. januára 1999 prejednal sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor Slovenskej republiky v trestnej veci proti obvinenému [' I

a s pol., vedenej na Krajskom úrade vyšetrovania PZ Bratislava pod sp. zn. VP 36/94 a podľa § 268 ods. 2, § 269 ods. 2 a § 272 Tr. por. rozhodol

t a k t o :

Právoplatným uznesením Krajského prokurátora v Bratislave z 18. novembra 1997, sp. zn. 2 Kv 166/96

bol porušený zákon

v ustanovení § 80 ods. 1 Tr. por.

Toto uznesenie sa zrušuje .

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením z 18. novembra 1997, sp. zn. 2 Kv 166/96 krajský prokurátor v Bratislave, podľa § 80 ods. 1 Tr. por. , vrátil finančnú čiastku 60.000.000,- Sk (šesťdesiatmiliónov slovenských korún) obchodnej spoločnosti ^ s po 1. s.r.o.

zapísanej v obchodnom registri na Krajskom súde v Bratislave

i

Uznesenie o vrátení vecí nadobudlo právoplatnosť
7. novembra 1998.

Proti tomuto uzneseniu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky sťažnosť pre porušenie zákona s tým, že zákon bol porušený v prospech konateľa firmy ^ s.r.o., so

krajskému prokurátorovi, že o vrátení vecí a to finančnej čiastky 60.000.000,- Sk (šesťdesiat miliónov slovenských korún) rozhodol bez toho, aby mal náležite zistený skutkový

stav. Pritom v uznesení o vrátení vecí krajský prokurátor neuviedol o ktoré dôkazy a skutočnosti svoje rozhodnutie oprel. Generálny prokurátor Slovenskej republiky vyslovil zároveň názor, že krajský prokurátor nielenže rozhodol

bez dostatočne zisteného skutkového stavu, ale aj v rozpore

so zásadami umožňujúcimi vrátenie vecí lebo vykonané dôkazy

nesprávne vyhodnotil. Z dôkazov poukázal generálny prokurá-

tor Slovenskej republiky na vyhlásenie obvineného v

z 10. februára 1995 podľa ktorého tento obvinený 'dáva Súhlas, aby z jemu zadržaných peňazí bolo 600.000,- Sk

vyplatených manželom ^ lebo im je dlžný. V t.j t súvislosti generálny prokurátor Slovenskej republiky pouká-

zal aj na žiadosť obvineného w 2 z 18. augusta 1995 v celko-
chádzajú z pôžičky firme ej prokuratúre .

^ vej výške 500.000.000,- Sk. Zo _
je tiež zrejmé, že firma _____2 s . r

. o .
spoločenskej zmluvy pretransformovaním

i_i r s
vznikla na základe

ja firmu _____ určenú na aktivity v Českej republike. Na túto firmu mala materská firma RoRo previesť 1. januára 1993 svoje pohľadávky voči firme ^ ^ "_____s.r.o. a 60.000.000,- Sk malo byť ich súčasťou. O pôžičke zo strany súkromnej osoby ^ ^ __ nebolo žiadnej zmienky. Podľa generálneho prokurátora Slovenskej republiky, keď neprešla žiadosť r "j 3 z potom sa prihlásil I n g. ■- s tvrdením, že predmetná čiastka 60.000.000,- Sk bola ískaná pôžičkou od;___ ' . 2 týchto skutočností generál ny prokurátor Slovenskej republiky vyvodil záver, že pri uplatnení žiadosti zo strany firmy " * na vydanie 60.000.000,- Sk mal krajský prokurátor postupovať do sled- nejšie a overiť listiny predložené zo strany firmy Krajského prokurátora to malo viesť minimálne k pochybnostiam komu vlastne peniaze v čiastke 60.000.000,- Sk patria. V prípade pochybnosti o vlastníctve už potom neprichádzal postup podľa §80 ods. 1Tr. po r. na ich vrátenie. Pritom sa preukázalo, že listiny, ktoré predložila firma ~ s pol .s.r.o. sú falošné lebo notár JUDr. Daniel "Holík, ktorý mal overovať zmluvu o pôžičke nie je v zozname notárov v Českej republike vedený. Takisto ani notarka JUDr. Oľga Folsová, ktorá mala overiť prehlásenia obvine_ ného -----_n_í_e je vedená v zozname notárov v Českej republike. Ak napriek tomu krajský prokurátor rozhodol o vrátení sumy 60.000.000,- Sk (šesť des i a tmi 1 io- nov korún slovenských) porušil, podľa generálneho prokurátora Slovenskej republiky, zákon v ustanoveniach § Z ods. 5, ods. 6, § 1B0 ods. 1 a § 13* ods. 2 T r. per. ^prospech konateľa firmy ^ 2s.ir,o, so sídlom v _

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 26 7 ods. 1 Tr. po r. preskúmal, na podklade s t' aznosti pre porušenie zákona, správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu prechádzalo a zistil, že zákon porušený bol

V posudzovanej veci sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Tr. zák. proti obvineným Mg r. » a f
 Obvinenie im bolo vznesené uznesením vyšetrovateľa Mestského úradu vyšetrovania PZ v Bratislave z 19. mája 1994, sp. zn. CVS: VP-36/1994-Dc. Trestnej činnosti sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vovýroku citovaného uznesenia vyšetrovateľa. Svojimi dvoma konaniami pri uznaní neexistujúcich finančných záväzkov pre neexistujúce právne subjekty v zahraničí mali pri transakcii peňazí, poškodiť Slovenskú republiku v dôsledku rozdielnych kurzov v prvom prípade o 20.000.000,- Sk a v druhom o 40.000.000,- Sk.

Následne na to uznesením z 24. mája 1994, sp. zn. 2 K v 265/94 mestský prokurátor v Bratislave, podľa § 47 ods. 1, 4 Tr. po r. zaistil na majetku obvinených tieto finančné čiastky s príslušenstvom :

1. sumu 2.008.096,11 Sk uloženú na bežnom účte fyzickej osoby a to Ing. i v TATRA banke a.s. Bratislava číslo účtu

2. sumu 63.904.723,56 Sk uloženú na bežnom účte fyzickej osoby a to "v TATRA banke a.s. Bratislava číslo účtu _.

Pred samotným rozborom zákonnosti postupu krajského prokurátora na tomto mieste treba uviesť, že s účinnosťou od 1 . októbra 1994 zaviedla novela Trestného poriadku zákonom číslo 247/1994 Z.z. novú úpravu týkajúcu sa zabezpečenia veci dôležitej pre trestné stíhanie, a k sú takouto vecou peniaze na účet v banke a to v prípadoch trestného stíhania

Podstata novely Trestného poriadku spočíva v tom, že jeho nové ustanovenie § 79b ods. 1 "o zaistení účtu" umožňuje

podľa § 250 ods. 1, 4 T r. zák. pre ktorý sa v tejto veci vedie trestné stíhanie je uvedený v ustanovení § 2 ods. 2 zákona číslo 2/9/1994 Z.z., bolo potrebné aj v tejto veci v priebehu ďalšieho konaní a po 1. oktobri 1994 postupovať už v súlade s ustanovením § 79b Tr. po r.

V dôsledku toho treba považovať za nezákonné už opatrenie krajského prokurátora v Bratislave zo 14. o k t o b r a 199 7, ktorým podľa § 78 ods. 1 Tr. por. vydal príkaz na odňatie finančných čiastok, pôvodne zaistených podľa § 47 ods. 1, 4 Tr. por. uznesením z 24. mája 1994 v TATRA banke a. s. Bratislava.

Pri svojom postupe krajský prokurátor prehliadol novelu Trestného poriadku t.j. zákon č. 2/7/1994 Z.z. a v konečnom dôsledku aj zákon č. 2/9/199/ Z. z. o boji proti legalizácii príjmov z najzávažnejších, najmä organizovaných foriem trestnej činnosti . Pri správnom postupe mal krajský prokurátor podľa § 79b ods. 1 Tr. por. vydať príkaz na zaistenie predmetných peňazí na účtoch oboch obvinených v TATRA banke a. s. Bratislava. V takomto prípade, ak by peniaze boli zaistené, už by neprichádzalo do úvahy ich vydanie inej osobe než na koho znie účet.

V dôsledku neujasnenia právneho stavu najmä nových režimov zaistovania peňazí pri podozrení, že pochádzajú z trestnej činnosti vymenovanej v ustanovení § 2 ods. 2 zákona číslo 2/9/199/ Z.z., postupoval krajský prokurátor v r o z p o r e s novelou Trestného poriadku.

Po preskúmaní veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uzatvára, že vrátenie vecí t.j. peňazí firme _ _ a.s.

Možno súhlasiť s názorom generálneho prokurátora

Slovenskej republiky vyšloveným v s t' až no s t i pre porušenie zákona, že vrátiť vec, v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 Tr. po r. možno inej osobe len vtedy, ak je právo na vec tejto osoby nepochybné. Z uvedeného potom plynie záver,

že podľa ustanovenia § 80 ods. 1 Tr. po r. neprislúcha orgánom

činným v t r estnom konaní rozhodnúť komu odňatá vec patrí a k si právo n a ň u uplatňuje viacero osôb. V

takomto prípade

orgán ktorý je príslušný rozhodovať podľa § 8 0 ods. 1 Tr. po r. musí konštatovať, že o vlastníctve veci sú pochybnosti a potom vec uložiť.

V prejednáwanej veci išlo práve o takýto prípad, keď si právo na vec (peniaze vo výške 60.000.000,- Sk) uplatňovali viaceré osoby. Táto skutočnosť mala preto krajského prokurátora viesť k záveru o existencii pochybností komu vec patrí a osoby, ktoré si na ňu robia nárok mal upozorniť, aby si nárok uplatnili v konaní o občianskoprávných veciach. Iba v takomto konaní možno totiž viesť dokazovanie a rozhodnúť komu vec skutočne patrí.

Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že krajský prokurátor pochybil, ak rozhodol o vrátení veci firme . a.s. len preto, že tá predložila zdanlivo presvedčivé doklady, že vec patrí jej. Okrem toho, že sa neskôršie preukázalo, že všetky doklady predložené firmou a . s . sú falošné, krajský prokurátor rozhodol v podstate o vlastníctve veci i keď mu to zákon v ustanovení § 80 ods. 1 Tr. por. neumožňoval. Pred uplatnením nároku na vec zo strany firmy a.s. si totiž právo na tú istú vec uplatnila iná osoba. Do úvahy preto prichádzalo len uloženie veci a nie jej vrátenie

uznesenie, ako nezákonné zrušil.

*Proti tomuto rozsudku opravný
prostriedok nie je prípustný.*

V Bratislave 14. januára 1999

*JUDr. xxxxx B I A L O N Č Í K , v.r.
predseda senátu*

Za správnosť: